

Apan i stöflarna.

Apan vill gärna pröfva på, hvad hon sett andra göra, och låter därför lätt narra sig. En apa hade ofta sett, huru man brukade draga stöflar på och af sig. En man ställde ett par stöflar, i hvilka han lagt mjukt beck, i närheten af ett träd, hvaruti en apa satt. Därpå gick han bort ett stycke.

Knappt har apan blifvit varse stöflarna, innan hon går ned på marken och drager dem på sig. Strax återkommer mannen. För att lätt kunna fly undan vill hon taga af sig stöflarna. Men de hafva klibbat fast vid hennes ludna ben, och den fintlige mannen fångar ganska lätt den härmningslystna apan.

Gossen och fjärilen.

Henrik här om dagen
uti gröna hagen
fick en fjäril se.
»Flyg till mig, du lilla,
sätt dig ned så stilla!»
börjar han att be.

Men på lätta vingar
fjäriln högt sig svingar
undan Henriks syn.

Gossen, yr och trägen;
springer oförvägen,
kikar upp mot skyn.

Då uti sin ifver
han ej varse blifver,
hvar ett dike gick;
plumsar i och gråter,
kryper upp så våter
och med sorgsen blick

smög sig sina färde
och af skadan lärde
bättre för sig se,

fara alltid sakta,
sig för faran akta
och bli klokare.

Råttorna och katten.

En gång församlade sig råttorna för att rådgöra om en viktig sak. Den äldsta ibland dem steg upp på en sten och talade: »Såsom I veten, förminskas dagligen vårt släkte. Det är därför hög tid, att vi se oss om efter hjälp. Sägen mig, hvad som är att göra, på det vi må undgå vår svåraste fiende, katten!»

Då begärde en ung råtta ordet och sade: »Jag vet ett godt råd. Vi hänga en bjällra kring kattens hals, så höra vi på långt håll, när han kommer, och kunna fly.»

»Det var ett godt råd», sade alla råttorna, satte sig på bakbenen, ågo mycket modiga ut och ropade: »Bravo!»

Men den gamla råttan sade till den unga: »Du har gifvit ett godt råd. Då kan väl du också åtaga dig att hänga bjällran kring kattens hals?»

19 Den, som icke vill arbeta, skall icke heller äta.

En ung häst, som icke ville arbeta, slet sig lös från plogen och flydde till skogs. Här